

Dumhed, og jeg har faaet Lejlighed til ved en Mængde Møder, afholdte i Løbet af Sommeren, at se en stadig stigende Stemning mod Militærforliget. Jeg har faaet Lejlighed til ved mange Møder at høre, hvorledes Folk, der tidligere have staaet fjendtlige overfor Socialdemokratiet, mere og mere vende sig fra de Partier, der nu ved et Forlig søge at gennemføre en Ordning af Forsvarssagen, der i højeste Grad er i Strid med, hvad Kravet var i gamle Dage.

Jeg har, som sagt, ved mange Møder haft Lejlighed til at høre, hvilken Harme der raader i Befolkningen. Jeg ved vel, at de Herrer i Reformpartiet have været mere frygtsomme og have undladt at komme til Møderne, selv om man bad dem om det, men de have ogsaa haft nogen Grund til ikke at komme. Der blev i forrige Uge her i København afholdt 7 Møder, hvor tilsammen omtrent 10,000 Mennesker var til Stede og i en Vedtagelse protesterede mod det Forlig, der nu søges gennemført. Lignende Møder blev afholdte forrige Søndag rundt om i mange af Landets Valgkredse, baade Højre- og Venstrekredse, og den samme Protest blev her fremsat og det med Tilslutning af mange, der hidtil ikke have taget afgjort Standpunkt for Socialdemokratiet. Disse Folke-møder have tydelig tilkendegivet den Uvillie, der raader mod Militarismen og det Forlig, der forberedes, og denne Protest, der nu har givet sig Udslag ved et mindre Antal Møder, vil utvivlsomt vokse i den kommende Tid, thi Vælgerne ere ikke saa dumme, at man kan bilde dem det ene ind i Dag og noget andet i Morgen, og saa skulde de endda være lige glade. De ville rydde op omkring i mange Valgkredse paa den kommende Valgdag og vise, at de ikke ere saa dumme, som de forenede Forligspartier nu tro, de ere.

Det er et Lyspunkt ved Gennemførelsen af det Forlig, hvorom de tre Parter saa nogenlunde ere enige, at dette Forlig forhaabentlig kun vil faa en kort Levetid. Det er beklageligt, at dets Gennemførelse koster en saa stor Mængde Penge, som Tilfældet er, og beklageligt, at det ikke kan lykkes at hindre dets Gennemførelse og faa Pengene anvendte paa en sundere og nyttigere Maade, men en Trøst er det, at der er god Udsigt til, at Forliget ikke kommer til at leve saa længe, og at Folket vil rejse sig mod dem, der gennemføre det, og rydde op i de Valgkredse, hvor der endnu sidder Repræsentanter, der ere Tilhængere af dette Forlig.

Jeg skal da til Slut minde om en Tale, der ligeledes staaer i Rigsdagstidenden for 1893—94. Der staaer der Sp. 5241: „Det er jo ganske uden Betydning, hvad man nu siger! Afstemningen vil finde Sted, og de Herrer ere bundne. De maa følges ad som sammenlængede; der er intet at gøre, Grunde bide ikke paa dem, det er sikkert. Fremstillingen kan være aldrig saa sund, den bider dog ikke paa de Herrer; alt er afgjort. Hvad de Herrer her skulle gøre, er blot det, at de sætte Kronen paa Værket, at de søndertræde deres Fortid i et og alt, at de æde deres egne Ord og ødelægge deres egne Handlinger“. Denne Tale, holdt af den nuværende Forsvarsminister i 1894, vender sig nu med Styrke imod de samme Folk, der ere ved at gøre, hvad man i 1894 gjorde fra deres Side, der stod den nuværende Forsvarsminister imod. Den Gang var Talen vendt imod de Moderate og Højre, der gik sammenlængede og stod enige om et Forlig, paa hvilket alle Grunde prellede af, og som det ikke nyttede at opponere imod, thi de sammenlængede havde nu kun at sætte Kronen paa Værket og gennemføre det, at søndertræde deres egen Fortid og deres egne Ord og spytte paa deres egne Handlinger. Det er det samme, de Herrer i Venstre nu forberede sig paa at gøre ved det Forlig med Højre, som de nu ere i Færd med at føre igennem.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) polemiserede imod nogle Udtalelser, jeg havde fremsat angaaende Skytteforeningerne og deres Forhold til Hæren. Det er ikke første Gang, det ærede Medlem og jeg have diskuteret det Spørgsmaal. Ganske vist ligger det en god Tid tilbage — det var for noget over 25 Aar siden —, og vi blive vanskeligt enige, men jeg finder dog Anledning til at forklare mit Standpunkt nærmere.

Skytteforeningerne ere hos os ikke nogen Forskole til Hæren. De unge Mennesker, der komme ind i Skytteforeningerne, ville ikke gennemgaa de minutiøse forberedende Øvelser, vi maa forlange i Hæren, inden de komme til at skyde til Skive, og Følgen deraf er, at naar Skytterne fra Skytteforeningerne komme til Hæren, maa de begynde forfra. Jeg har tidligere udtalt, at naar Skytteforeningerne vilde optage en rationel Uddannelse, altsaa lære at skyde paa samme Maade, som de gøre det i Hæren, vilde der